

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Tomus ...**

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1652-1663**

Cap. 5. Circa eos, qui facultatem habent dies Festos instituendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80586](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80586)

PROBL. VI.

Humana potestate spatium viginti & quatuor horarum dei festi valet, & non valet imminui.

57 *Certum sup-
ponit.* Certum est posse institui diem festum colendum solummodo usque ad meridiem. Quia non est ius diuinum, aut naturale, quod id prohibeat. Optime ergo Pontifex poterit pro vniuersali Ecclesia dimidij diei festum constituit; vel usque ad meridiem (in quo casu necessario audiendum est Sacrum) vel à meridie usque ad vesperam. Suar. l. 2. c. 1. §. 8. Quæstio- rim verò, an potestate humana spatium vigin- ti quatuor horarum festi iam instituti immi- nuatur?

58 *Non potest
imminui.* Non potest imminui speciatim in Domini- ca, in festis Natalis, Epiphaniæ, Ascensionis Domini, & Pentecostes. Quia festa hæc sunt iuris diuini, & per viginti quatuor horas in- tegras celebrantur. Sic Angel. v. *Dies initio*, Syluest. & supplem. Pila v. *Dominica*.

59 *Imminui po-
test.* Imminui potest omnium festorum dierum spatium. Quia omnis diei festi etiam Domini- cæ observatio est iuris humani, (vt vidimus) & quod viginti quatuor horarum spatio co- li debeat: Ergo potestate humana illud potest spatium imminui. Ità Azor. *pun. 2. l. 1. cap. 26. quæst. 1.* & *cap. 2. 8. quæst. 9.* Suar. l. 2. cap. 1. nu- mer. 9. Leand. de præc. Eccl. tract. 1. d. 1. quæst. 19.

60 *Mibi hoc
certum.* Hoc adeo certum esse reor vt iudicem, me- rito P. Suarez citatum dixisse contrariam sen- tentiam esse improbabilem: & c. 10. num. 2. ef- se falsam: & cap. 3. numer. 3. esse ridiculam. Attamen eam Leander probabilem esse fate- tur dicens, nostram esse longè multo proba- bilioiorem.

CAPVT V.

Circa eos, qui facultatem habent dies festos instituendi.

PROBL. V.

Episcopi habent, & non habent ius diem festum instituendi alicuius nondum in sanctorum numerum relati à Pon- tifice.

61 *Habent qui-
dem.* HABENT quidem. Quia cap. Con- questus, numer. 2. absolute & sine li- mitatione habetur, eos dies festos agi oportere, quos singuli Episcopi in suis Diocesisbus vna cum populo & Clero colendos esse duxerint. Sic Vincent. & alij veteres Canonistæ, teste Abbate ad cap. Con- questus, & cap. Pronunciandum, de feriis. Et Azor. citandus horum sententiam innuit esse probabilem, dum oppositam vocitat verio- rem.

Minimè habent. Quia Alexand. III. cap. 1. de relig. & vener. SS. expressè decreuit, & decla- ruit, minimè licere pro sancto aliquem cole- re, aut venerari absque Romani Pontificis au- thoritate. Ergo Episcopi nequeunt vllius sancti nondum à Pontifice in sanctorum relati nu- merum diem festum instituere. Ità Suar. l. 2. c. 11. num. 5. Palastrat. 9. d. 2. pun. 2. num. 2. Azor. tom. 2. l. 1. cap. 26. §. 4. Sanch. l. 2. Decal. cap. 43. num. 9. & in consil. l. 5. cap. 2. dub. 5. m. 6. & alij communiter.

Fateor Episcopos pro suis Diocesisbus posse dies festos designare, vt expresse habetur cap. 63 *Esse olim hæc
conquestus, de feriis, ibi: Ceterisque solemnitati-
bus, quas singuli Episcopi in suis Diocesisbus
cum Clero, & populo duxerint, solemniter vene-
randas.* Porro hæc festiuitates ab Episcopo desi- gnandæ debent esse Christi Domini, Beatissi- mæ Virginis, vel alicuius Diui à Pontifice in sanctorum numerum relati. Quia estd olim potuerint Episcopi sancti non declarati à Pon- tifice instituere festum: iam minimè possunt ob expressam Alexandri III. prohibitionem merito la am propter inconuenientia, quæ ex singularem Episcoporum approbatione po- terant prouenire.

PROBL. VI.

Beatificante Pontifice aliquem sanctum licet, & non licet cuiuslibet Episcopo festum illius publicè instituere.

NON licet. Quia cum Pontifex aliquem sanctum beatificat solum permittit ali- cui Prouinciæ, vel Religioni, in illius me- moriam, vel honorem Sacrificium offerri, ho- râlve Canonicas recitare: Ergo non permittit festum instituere præcipuè extra illam Prouin- ciam, & Religionem, vbi non est concessa illius Diui celebratio: alias nulla esset huius sancti beatificati à Canonizato differentia. Sic Sanchez tom. 1. sum. l. 2. cap. 43. num. 9. Azor. tom. 2. l. 1. cap. 26. quæst. 4. Barbo. in collect. tom. 1. l. 1. tit. 9. cap. 5. numer. 24. Villalob. tom. 2. sum. tract. 32. dub. 1. numer. 3. Diana punct. 3. tract. 5. resol. 9.

Licet omnino cuiuslibet Episcopo in sua Diocesi de Sancto à Pontifice beatificato festum instituere. Quia eo ipso, quo Pontifex in honorem alicuius Sancti diuinum Sacrifi- cium ab aliqua persona celebrari permittit, vniuersæ Ecclesiæ prouidit talem sanctum adorandum, & colendum quolibet solemn- cultu: nam Sacrificium est cultus publicus no- mine totius Ecclesiæ factus, & omnium ma- ximus: Ergo tacite permittit, vt quolibet alio inferiori cultu celebretur: ac proinde per- mittit, vt in sanctorum catalogo referatur, in publicis precibus innocetur. Tempia, & aræ in eius memoriam erigantur, horæ Canoni- cæ recitentur, eius imago cum diademate de- pingatur & in altari adoranda collocetur: ac tandem festa instituantur: quia omnes hi cul- tus inferiores sunt cultu per Sacrificium exhi- bito. Ità Palas tom. 2. tr. 2. tract. 9. d. 1. pun. 2. nu- mer. 3. Suar. l. 2. de festis, cap. 11. num. 5. Fagun- de §. præc. l. 1. cap. 3. 14. & 15. Bellarm. l. 1. de

R 4 Beat.

Beat. Sancti. c. 7. Trull. De Decal. l. 3. dub. 2. n. 2. Granad. 2. 2. contr. 1. tract. 7. d. 4. sect. 1. n. 11. Rodrig. tom. 3. sum. cap. 168. & alij apud Diam. citat.

66 Hoc probabilis duxerim. Quia Beatificatio nil aliud est, quam quedam Canonizatio minori apparatu, ac p[ar]te celebrata, sed Episcopi possunt instituere festa Sanctorum qui iam sunt Canonizati. Ergo idem poterunt in Beatificationum honorem. Nec hinc fit, Beatificationem à Canonizatione non distingui. Distinguntur enim ex maiori vel minori solemnitate huiusmodi: quæ quidem est accidentalís non substantialis distinctio. Per Beatificationem enim aliquibus tantum personis officium, & Missa Sancti beatificati permittitur iuxta Missalis regulas: & non omnibus diebus, sed aliquibus tantum, ut per Canonizationem solet omnibus permitti, ac sæpe mandari. Addo, plures esse Sanctos Canonizatos, & quibus non permittitur secundum Breuarij regulas officium, & Missa celebrari, tamen ex devotione id fieri possit. Ergo esto non omnibus Provinciis permittum sit sanctum beatificationis Missa officio celebrare, regulis Missalis & Breuarij spectatis: at ex devotione bene poterunt.

PROBL. VII.

¶ Episcopus diei Festi obligationem constituit, requiritur, & non requiritur necessarius Cleri, ac populi consensus, vel pro vna vice vel altera.

67 Non requiritur. Quia nullibi habetur, Episcopum absque populi consensu non posse festa statuere. Nam in c. 1. de consec. dist. 3. solum dicitur, festiuitatem illam obseruandam esse, quam Episcopi in suis Diocesisibus cum populo collaudauerint: Stat enim optimè, quod populus simul cum Episcopo festiuitatem collaudet eo precise, quod eius institutioni afflatur: quamvis consensum non præbeat. Item in c. Conquestus de feriis. tantum dicitur, obseruandas esse illas festiuitates, quas singuli Episcopi in suis Diocesisibus cum Clero, & populo duxerint, solemniter venerandas: sed ex eo quod Episcopus Clero, ac populo præfente Solemnitatem celebrandam duxerit, tamen si Clerus, & populus consensum non præbeat; sufficit ut dicatur, cum Clero & populo iudicasse, solemnitatem illam venerandam esse: Ergo consensus Cleri, ac populi non requiritur. Addo, Clerus & populus non habent auctoritatem festa instituendi, sed solus Episcopus: Ergo solum eius consensus, non Cleri, ac populi est necessarius. Sic Fagund. de prac. Eccl. lib. 1. cap. 3. num. 11. Palaus citandus. Licet non absolute, sed pro vna vel altera vice id posse Episcopum edoceant.

Requiritur omnino.

Nec pro vna, vel altera vice de iure id Episcopus potest. Non quia ipse populus, vel Clerus festum instituunt per suffragia quasi æclesiasticæ, quia ipse Episcopus, cui totum hoc officium, & iurisdicctio commissa est non habet potestatem nisi sub hac conditione, quod populus, & Clerus consentiat. Ità Couar. l. 4. variar. c. 19. m. 9. Azor. p. 2. l. 1. c. 16. q. 2. & 4. Suar.

10. 1. de Relig. l. 2. cap. 11. n. 9. Barbo. p. 3. de potest. Episc. alleg. 105. num. 26. Fagund. de 5. prac. l. 1. cap. 3. numer. 10. & 11. Palaus tom. 3. tract. 9. d. 1. pun. 2. num. 5.

Hoc certum existimo, Quia in c. de consec. dist. 3. & ult. de feriis, potestas instituendi festa, Episcopis limitatur ut absque Cleri & populi consensu uti ea non valeant: siquidem pro forma festiuitatis obseruandæ statuitur: In cap. 1. de consec. Vt populus cum Episcopo eam collaudet: collaudatio autem fieri non potest sine consensu ac approbatione illius, Ergo ex vi huius capitis hic consensus requiritur. Idem constat ex cap. Conquestus de feriis, tum ex illis verbis, Cum Clero, & populo: illa enim particula copulatiua Cum Cleri, ac populi consensum denotat. Tum ex verbo, Duxerint, quod ad solum Episcopum nequam potest referri. Ratio autem quare Cleri, ac populi consensus expostulatur, est, qui non est conueniens ut Episcoporum festorum præceptis illos remittentes aggrauet. Hic autem Cleri, ac populi consensus sufficienter habetur, ut annotat Suarius cap. 11. numer. 9. ex eo quod sciens, Episcopum festiuitatem aliquam statuere, non contradicat.

PROBL. VIII.

Ex vi consuetudinis potest, & non potest Episcopus dies festos constituere absque Cleri, seu Capituli consensu: vna vel altera vice.

70 Inimè potest. Quia contraria consuetudine hæcenus id iuris abrogatum esse minime non videmus. Sic Azor. tom. 2. l. 1. cap. 26. quest. 1. 3. Trull. l. 3. Decal. dub. 2. num. 2. citans Castram Palaos sed non vndique bene. Suarium, Bonacinam, & Barbosam. Porò id nec vna, aut altera vice ex horum Doctorum mente poterit Episcopus gerere, quia Capita citata absolute loquuntur.

Potest equidem de consuetudine Episcopus absque Cleri ac Capituli consensu dies festos constituere: saltem si non in perpetuum, sed pro vna, aut altera vice. Quia in hoc præcepto non multum populus grauat: & cum quodsi sit illa restrictio, & limitatio potestatis Episcopalis: sufficit si de institutione festiuitatis per modum statuti intelligatur: & non de institutione, quæ vna vel alia vice præcipitur. Ergo verius id poterit cum consuetudo fauet. Hanc fauere asserit Fagund. de prac. Eccl. l. 1. cap. 3. n. 8. & 11. Palaus to. 2. tract. 9. d. 2. pun. 2. num. 6.

Ego autem existimo, posse Episcopum ex vi consuetudinis dies festos pro sua Diocesi absolute instituere absque sui Cleri, aut Capituli consensu, non tamen absque eius consilio. Fatur non abique Fagundæ n. 11. De consuetudine tamen iam receptum est, ut dies festi sola Episcopi auctoritate adhibito consilio Clericorum, non tamen suffragio, statuantur. Azor. to. 2. l. 1. c. 16. q. 1. Suar. to. 1. de Relig. l. 2. c. 11. n. 9. Quæ quidem consuetudo seruanda est, ubi introducta fuerit. Ità Fagundez. Idè asserit Bassæus Festum. 1. n. 13. Bonac. to. 2. d. 5. pun. 1. n. 3. Diana p. 4. tract. 4. resol. 178. Leand. tract. 1. de prac. Eccl. d. 2. q. 10.

PROBL.

PROBL. IX.

Episcopus potest, & non potest Dies festos sine populi consensu constituere ex vi consuetudinis.

72 *Non potest id Episcopus.* **N**on potest id Episcopus. Quia absolute repetita sæpè iura pronunciant debere Episcopum ad festorum institutionem populi, qui grauandus est consensum expectare. Sic Villalob. p. 2. *sum. tr. 132. diff. 1. n. 3.*

73 *Id quidem potest.* Potest id quidem Quia sic more receptum. Ita Azor. *tom. 2. l. 1. c. 26. quest. 2.* Consuetudine (ait) receptum est ut nunc dies festi, populo minimè vocato, sola Episcopi auctoritate, adhibito Clericorum consilio constituti indicantur. Fagund. *de præc. Eccl. l. 1. c. 3. num. 11.* Palauz *tom. 2. tract. 9. d. 1. punct. 2. num. 6.* Trul. l. 3. *Decal. dub. 2. num. 2.* Diana, p. 4. *tr. 3. resol. 178.* Filiuc. *tr. 27. n. 86.* fatur: Intelliguntur etiam hæc stando in iure communi: nam per consuetudinem videtur huius iuri derogatum. Solent enim Episcopi cum consilio clericorum vel aliquorum de clero hæc præcepta populo dare, illo non vocato, nec consulto.

74 *Quid auctor.* Existimo, ex consuetudine ferè in cunctis diocæsis haberi, consensum populi non requiri. Illo enim minimè vocato, & requisiti, Episcopus ex Capituli consensu, & non citra illum, festos dies instituit. Barboz. p. 3. *de potest. Episc. alleg. 105.* asserit posse, Episcopum in synodo statuere festiuitates aliquas obseruandas absque populi consensu: & citat Cassanæum *catal. de gloriæ mundi p. 3. confid. 48.* Marc. Anton. Genues. *in praxi Neapolit. c. 51.* ubi ad textum in *c. vlt. de feriis* respondet. Monuerim, ubi ius populi non fuerit ex consuetudine abrogatum, & ideo consensus eius requiritur: tunc sufficienter haberi per hoc solum, quod non contradicat.

PROBL. X.

Consuetudo totius Cleri, & populi habet & non habet vim introducendi dies festos, sine Episcopi consensu.

75 *Quid certum supponit.* **C**ertum est, solam laicorum consuetudinem non posse introducere, vel abrogare dies festos. Quia obseruatio festorum debet esse communis tam clero, quam laicis: Ergo non potest consuetudo laicorum legem vniuersalem & communem introducere, clericosque obligare. Posset autem ea consuetudo laicos ipsam introducentes obligare. Si Episcopus eam approbaret: aliter nullo modo. Suar. l. 1. c. 12. n. 5. Azor. *tom. 2. l. 1. c. 26. q. 6.* Quæsierim autem, an saltem totius populi, & cleri consuetudo vim habeat introducendi, dies festos sine consensu Episcopi.

76 *Eam habet vim.* Habet quidem. Quia consuetudo mixta clericorum vim habet abrogandi dies festos. Ergo & introducendi: eisdem enim est potestas introductio, quam abrogatio. Sic Bonac. *tom. 2. dist. 5. q. vni. punct. 1. n. 5.*

77 *Eam vim non habet.* Minimè habet. Quia consuetudo mixta clerici, & populi nullatenus habet vim abrogandi dies festos: Ergo nec introducendi, nisi calu, quo consensus Episcopi, saltem implicitus accedat. Nam consuetudo non potest habere vim introducendi vel abrogandi aliquod festum, nisi quatenus vim legis habet: At non potest vim legis habere, nisi includat consensum, aut voluntatem eius qui potest legem ferre: Ergo sine consensu Pontificis aut Episcopi, sine qua non potest ea lex ferri, consuetudo vlla non valet introducendi, vel abrogandi dies festos. Ita Suar. *citatus.* Azor. *ubi supra, Fagund. l. 1. de Eccl. præcep. c. 6.*

78 *Cum huius opinio.* Profecto sola consuetudo totius populi & cleri scita & tolerata ab Episcopo potest introducere, aut abrogare dies festos: quia ea sola legis vim habet. Quare secundam sententiam verè vnicè esse asseruerim.

PROBL. XI.

Episcopus aliquot dies festos abrogat, & non obstante tali abrogatione, populus eorum obseruationem continuat: Tunc consuetudo manet, & non manet in suo vigore, ad obligandum.

79 *re manet.* **I**n suo vigore manet, ac si huiusmodi dies abrogati non essent. Quia Episcopus qui in suo vigore sine populi consensu nequit festum instituere, ita nec renuente ipso poterit abrogare: & lex, continuante populi obseruatione, in suo antiquo robore persistet. Sic Sayr. *in Clauis, & nonnulli Doctores*, quos Fagund. presslo nomine, memorat *de Eccles. præc. l. 1. cap. 6. num. 5.*

80 *Non manet in suo vigore.* In suo vigore non manet ad obligandum. Quia Episcopus per abrogationem, obligationem tollit, quam populus sibi imponere non potest, nec consuetudo potest illos obligare, cum iam ob Episcopi abrogationem in suo robore non persistit. Ita Fagund. *citatus.*

Hod teneo, & expono. Non potest populus hanc obligationem subire postquam illam Episcopus abstulit, nisi ex consuetudine noua, quæ quidem non potest populum obligare nisi post decem annos. Nam præterita consuetudo, quæ vim legis habebat, iam est abrogata: ita verò de nouo tunc incipit, & non potest habere vim legis, nisi postquam per decem annos fuerit præscripta. Quare dicendum est, non manere consuetudinem antiquam in suo vigore, nec obligare. Sed verò post Episcopi abrogationem populus cesset aliquantulum, & postea incipiat obseruare, consuetudo ex tunc incipiet, non tamen obligabit, quoad usque per decennium præscripta, ac continuata fuerit: tot enim anni necessarii sunt, ut consuetudo præscribat, & obliget. Quare intra illos decem annos nullus de populo tenebitur, cessante scandalo, eos dies obleruare.

PROBL. XII.

Excusatur, & non excusatur certum genus mechanicorum, cum consuetudo est, eos solum operari, reliquo populo festum obseruante.

81
Non excusa-
tur.

Non excusatur certum genus mechanicorum, v. g. factorum, aut futorum à peccato, si consuetudo sit, eos solos operari die aliquo festo, reliquo populo illud obseruante? Quia huiusmodi consuetudo repugnat iuri communi: consuetudo autem ut vim obtineat, non debet iuri communi repugnare; nam ius commune præcipit, dies festos asservari ab omnibus. c. omnes dies, de feriis. Sic Rosella v. Feria n. 5.

82
Excusatur
equidem.

Excusatur equidem, dummodò ea consuetudo expresse vel tacite sit à loci ordinario approbata. Quia designatio diei festi est de iure humano: Ergò potest consuetudine abrogari, minui, ac mutari: & consequenter licite introduci, ut certum illud genus artificum festum non obseruent, quando reliqui pro populi præscripta consuetudine illud obseruant. Ita Fagund. de præc. Eccl. l. 1. c. 6. num. 11. Tabie. v. feria, n. 14. Sayr. in Clauis, l. 7. c. 1. n. 13. Philarc. de offic. sacerdot. p. 2. l. 3. c. 23. notab. 3. Azor. tom. 2. l. 1. c. 26. q. 10. Caiet. v. Festor. violat. Syluest. v. Dominica, q. 1. Antonin. p. 1. tit. 9. c. 7. §. 1.

83
Hoc legem
mihi probabi-
lium.

Longè hoc probabilis. Quia in vna eademque vrbē possunt esse variae leges instæ, ac rationabiles pro variis, diuersisque mechanicorum, vel mercatorum communitatibus, quibus illi gubernantur, quæ leges obseruandæ sunt. Constituit enim vnumquodque mechanicorum genus suam veluti rempublicam, quæ suis particularibus legibus gubernatur: & quod possunt leges efficere, potest consuetudo. Quod si maior mechanicorum pars illum diem obseruaret, minore non obseruante: non excusaretur minor à lethali piaculo; non tamen è contra: quia dignius ad se trahit minus dignum: & minor pars tenetur maiori conformari.

PROBL. XIII.

Seculares Principes habent, & non habent potestatem obligandi populum, dies festos obseruare.

84
Habent pote-
statem huius-
modi.

Princespēs sæculares habent potestatem obligandi subditos & ad culpam, & ad penam, ut ab operibus seruilibus hoc vel altero die assignato, tamen non possint ad Missam audiendam. Prior pars probatur: quia abstinencia ob operibus seruilibus non est quid spirituale, ac sanctum formaliter; sed indifferens. Et spirituale sit, si in Dei cultum fiat: & temporale, si in temporarium finem dirigatur: Ergò à potestate laica potest imperari. Posterior pars liquet: quia est res omnino spiritualis, & extra laicam potestatem. Sic D. An-

tonin. p. 2. tit. 9. c. 7. §. 1. Syluest. v. Dominica, q. 2. Sa v. Festum, num. 1. Sayr. in Clauis, l. 7. cap. 1. num. 17.

Potestatem non habent obligandi subditos, ut statutum diem festum obseruent non solum qua parte continent obligationem audiendi Missam: de qua est certum; sed qua parte continent obligationem cessandi à seruilis opere. Quia cessatio, quæ per hos dies imperatur, est externus Dei cultus, iuxta illud: *Memento, quod diem sabbati sanctifices*: præcipitur enim, diem festum hac cessatione sanctificari, saltem externa, & patenti sanctificatione: sed potestas laica ultra materiam ad gubernationem politicam pertinentem, non progreditur: Ergò de materia hac spirituali nihil potest præcipere. Ita aliis relatis Suar. tom. 1. de Relig. l. 1. c. 12. num. 2. Azor. p. 2. l. 1. c. 26. quæst. 5. Fagund. de præc. Eccl. l. 1. c. 5. num. 2. & 3. Bonac. tom. 2. d. 5. q. viii. pun. 1. num. 5. Barbosa p. 3. de potest. Episc. alleg. 105. n. 38. Palas tom. 2. tit. 9. d. 1. punc. 1. n. 9.

Ergò autem affirmari, his Doctoribus hærens, cessationem ab opere seruilis de se indifferenter esse, ideòque posse esse Religionis, vel gubernationis politicæ materiam. Si præcipiatur fieri in Dei cultum, scilicet in gratiarum actionem Deo ob aliquod beneficium acceptum, vel ob motuum ad illius imperatoriam, est Religionis materia, & consequenter extra ciuilem potestatem. At si præcipiatur fieri in alicuius felicitis euentus recordationem, & acceptæ lætitiæ signum, vel ob alios politicos fines: tunc est materia politicæ gubernationis, quæ potest à potestate laica imperari.

CAPVT VI.

Circà eos, qui dies festos obseruare tenentur.

PROBL. XIV.

Pueri statim ac vsum rationis aduentarint, tentantur, & non tenentur præcepto obseruandi Festa.

ERTVM est, ante rationis vsum non teneri. Quia ante vsum rationis nemo legibus Ecclesiasticis obligatur, cum harum obligationum fundamentum vsum sit rationis. Quæsierim vero, num mox ac pueri vsum rationis inierint, teneantur dies festos obseruare? Non tenentur. Quia vsum rationis initium, quod septennio frequentius contingit valde imperfectum est: vnde plerumque puer vsque ad decimum annum, & puella vsque ad nonum non habent sufficientem malitiam ad lethalius delinquendum: Ergo nec sufficientem rationis vsum, ut ab Ecclesia ad dies festos obseruandos obligantur. Sic Corduba sum. q. 60. Florentin. p. 2. sum. tit. 9. c. 18. §. 2. Sotus in 4. dist. 18. quæst. 1.

87
Non tenen-
tur.